

[Finansministeren.]

Det ærede medlem har jo en for ham særegen evne til, når han refererer den slags, at give det den drejning, der passer i hans kram.

Må jeg endelig vedrørende det sidst omtalte spørgsmål vedrørende boligbyggeriet sige, at de problemer, der knytter sig hertil, ganske rigtigt, som statsministeren meddelte i fjernsynsudsendelsen, er under overvejelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kai Moltke* til udenrigsministeren:

„Agter regeringen at yde sin moralske støtte til bestræbelserne for at sikre folkenes selvbestemmelsesret uden indblanding udefra ved at anerkende Den dominikanske Republiks provisoriske regering under ledelse af præsident Caamano, der den 3. maj i år udpegedes af republikkens lovligt valgte parlament med 49 stemmer mod 7?“

Kai Moltke: Når jeg har stillet dette spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, er det i og for sig efter en vis tålmodig venten på en nogenlunde normal udvikling på et af de farlige områder på den vestlige halvkugle. Det er jo ikke overdrevet at sige, at den lille dominikanske republik med dens 3 mill. indbyggere i årenes løb har været udsat for en del overlast. Jeg skal blot henviser til, at allerede i 1916 under en anden amerikansk politik — man kan sige en mere åben amerikansk politik — fandt der jo en intervention sted, som varede ikke mindre end 8 år, og den militære leder af denne ekspedition erklærede senere i sine erindringer:

„I 1916 lod jeg i Den dominikanske Republik de amerikanske sukkerinteresser se dagens lys.“

Dette er jo temmelig tankevækkende, og efter en periode med et konservativt tilsyneladende forfatningsmæssigt styre oplevede Den dominikanske Republik ikke uden forbindelse med de samme sukkerinteresser og andre amerikanske interesser et 30 års diktatur under despoten general Trujillo. Man behøver ikke at skildre det. Hans rolle er tilstrækkelig kendt, og det meste af den demokratiske verden åndede vel lettet op i 1963, da despoten forsvandt, og

da man senere for første gang i en mere end 35-årig periode gennemførte frie valg, som oven i købet gav et såre klart resultat, idet 62 pct. af vælgerne støttede det daværende, lad os sige radikale parti, det såkaldt revolutionære parti, som bestod af hæderlige borgerlige liberale, der for første gang efter de sår, der var tilføjet republikken, prøvede at gennemføre en gradvis demokratisk reformpolitik.

Det er imidlertid ingen hemmelighed, at også denne regering lagde sig ud med visse amerikanske interesser, først og fremmest da man under sukkerhøjkonjunkturen pålagde sukkerinteresserne en afgift til fordel for den dominikanske stat, som sukkerselskaberne selv klagede over beløb sig til 25 mill. kr., på det tidspunkt, hvor sukkerpriserne var i højkonjunktur.

Som en blanding af det gamle styre og den amerikanske efterretningstjeneste fik vi derfor allerede den 24. og 25. september 1963 et militært kup, som satte alle forfatningsmæssige garantier ud af funktion i Den dominikanske Republik, og man så det særsyn, at medens Kennedy endnu havde talt om fremskridtsalliance, bevilgede Johnsons regering temmelig omgående dette nye fascistiske diktaturstyre et lån på ikke mindre end 50 mill. dollars. Det er baggrunden for den konflikt, vi har i dag, og hvis indhold er, at tilhængerne af den gamle, lovligt valgte regering har gjort opstand mod despotiet og prøver på at genoprette den regering, der blev styrtet, genindkalde det parlament, som blev valgt under frie former, under fri kontrol. Det er i denne situation, vi har en ny amerikansk indgriben med 20.000-30.000 mand tropper med klar stillingtagen i alt fald i den første periode for den ene af parterne i borgerkrigen.

Det andet moment er, at man til det yderste prøver på at holde De Forenede Nationer uden for denne farlige situation i Santo Domingo. Man afviser og henviser til den såkaldte Organisation af Amerikanske Stater. Mener udenrigsministeren, at sådanne regionale organisationer er egnede til at afløse FN, og mener udenrigsministeren ikke, at det ville være passende, at et lille demokratisk land som Danmark i alle tilfælde bekendte kulør og sagde: den rettelige regering er den, som er udpeget